

tez noč ministerski portfelj dosegel. Ali to ni zgodilo. Vlada je raje poslanice domu poslala Ždaj pa išče blamirani Sustersič vseporočni in zaslombe. Koroški velikaši so tako takoj pokorni kužek tega moža in aporju mu hitro, karkoli hoče. To nedeljo se bode v Ljubljani klerikalni shod, na katerem bo črnih tercijalom in tercijalkam opravil brezvestno svojo politiko. Na tem shodu bo govorila tudi orglar Grafenauer in velečin dr. Brejc. To je pač dokaz, da so klerikalni voditelji edino politični hlapci sestersičovi...

Sv. Nikolaj. Piše se nam: (Igra). V nedeljo t. m. osrečilo se je vas Untermitterdorf pri "obhauru" na nekem škedenju pred durm z "igro". Vsled tega se je vršila v Rudnu goriščanska božja služba takoj po maši. Kajti župnik Volaučnik je moral blagoslov tukaj v cerkvi pri sv. Nikolaju obdržati. Blagoviti sicer lahko tudi g. župnik Rosman ali obdava skupaj še pred "igro" obdržala. Saj lahko to slavno in znamenito "igro" malo neje naredili. In ako je gospod Rosman istotako kakor rudenski župnik blagoslov dal, tega še ne vemo. Nam se nekaterikrat dozdeva, kakor da bi bila gotovim ljudem "igra" desetkrat boljša, kakor pa popolna božja služba ali blagoslov. Politikujoči domniki so že stvar tako daleč zavozili, da je več za neslane "igre", nego za božjo dobro... No, kakšne pa so te znamenite "igre"? ne se "teater", seveda na grozovito slab način. Prav krščanski ljubezen do bližnjega se potem je in šimfa čez nemškega ali naprednega sošata napada novo solo. Čudno je, da je župnik Rosman z šolo tako nezadovoljen. Menda vendar nimate otrok?! Olepšalo je vso tudi pevsko društvo iz sv. Petra, kako to društvo tako imenovati; "petje" tega sveta prekašajo pastirji na planini gotovo. Delastiti gospod župnik! Ako ste res protektor, ekotor in "obrihter" te "igrske druze", no, tem Vam in celemu Rimu čestitamo...

Ruden, 4. t. Piše se nam: (2 brata). Danes uči se je iz tukajšnjih cerkvenih orgelj vse talke pokradlo, — stoj, to ni res! — niso v pokradene, temveč vso so še nepoškodovani. — Ali mežnar, pravi brat gospoda župnika, pot Štrajkal, — stoj, to zopet ni res! — pot ni Štrajkal, — res je pa, da je bil mežnar in da so morale to pot dekllice same poti... Zakaj pa zboli tako lahko? Ker je suh. Zakaj pa je tako suh? Ker dobiva malo od svojega dobro rejenega brata, blagovjenega gospoda župnika... Upamo, da le te vrstice zadostovale, da se zboljša taj mežnarja, kateri je sicer pridni človek.

Prevalje, 13. julija 1909. Piše se nam: Črni vedno po naši občini in nje zaslženem loru udrihajo, čeravno ne vejo zakaj. Bolj bi v priležal bližji predmet, ko bi hotil biti vnični in ne mahali v njih strasti in slepoti njega, ki ga imajo pred očmi. "Mir" je, da je župan svoje občane v največi stiski, kar lani ob veliki suši, pustil na cedilu. To namišljena laž kaplančkov, ki v svoji jezi ne kaže delajo. Res je, da so bili kmetje v stiski, pred da je pomoč od države prisla in iskali pomoč pri večih posestnilih, tako pri duhovniji naše fare Maria pri jezeru, zastonj, ne ene kile krme ni dal župnik, kar lastnim ubogim faranom, akoravno je do vrha nabašenih parn in škednjov, slame sena. Zakaj dopisun nikoli tega ni povedal? "Mir" ni povedal, da isti župnik lani, ko lezmerno veliko sadu Bog dal, ne enega jata revnimi ljudem ni pustil pobrati, ki so za prosili, pač jih pa dal zapoditi iz pungarta? Taj kaplanček ni povedal, da je pustil župnik snar nad 3 vagonje jabolk na drevju in na raji zgniti, ko bi jih revežem dal, ki niso da bi dali otrokom jabolka. Pa to je čudna nevška natura, ki se sploh izraža pri duhovnih, raji pustijo zgniti dar božji, kakor da bi ga Boga ime ubogemu dal, ali ga prodal sraj za ceno. To so tako imenujoči "edini pravatični kmeta".

Prevalje, 13. julija 1909. Piše se nam: Črni pri fari se zagovarjajo proti enemu članku "Stajercu", da baje ne jedo piščet, ampak le govejsko meso in nekuhan krompir. Pra-

vijo, da kuharica ob pol 12. uri še-le gre kurit in ob 12. uri že jedo ono žilavo meso in nekuhan krompir. Kuharica menda tudi skribi za svoj žep, to se je naučila v farovžu. Ta kuharica morda zategadel tako pičlo hrani kaplančeve, da bi ne postali še bolj prevzetni, kakor so itak že, ko bi jih bolj nafutrala. Živila kuharica! Prav imaš, le izstradaj pošteno te pobožne hujskajoče gospode!

Prevalje. Piše se: Cerkvenih ključarjev poselje, da pobrajo pri božji službi ofer. Vsak obiskovalec (cerkve) vrže v žvenkljajočo mošnjo, pri nas v na drožicu nosečo kišico nekaj cvenka. Gleda množtva ljudstva se nabere tega prostovoljnega darka po nedeljah, praznikih in tudi v delavnih dneh ogromna svota, pa nikdo ne ve pravzaprav, koliko in za kaj se porablja. Mi ne vemo, ali cekmošter najprej sam segne v kišico in poplača sam sebi za svoj trud? Ta trud nikakor ni tak mali, kakor bi kdo mislil. Cekmošter mora se na tisočkrat z "Bog lonaj" zahvaliti. Par šestakov za tak trud ni veliko in si jih sme cekmošter vzeti. Da bi kateri cekmošter še enkrat segnil v kišico, nikakor ne trdim. Sicer je pred letami bil en pobožen cekmošter, taki so vsi zelo pobožni, ta je vzel dva krat iz kišice, ko se je poprej po vseh koteh skrbno bil ogledal in se prepričal, da ni nič sumnjivega in je zrak čist. Potem še-le zanesi pobožen cekmošter nafehtan denar v farovž in ga vsiplje tja na fajmoštrovo mizo, ki se zanj še ta čas ne zmeni, in ga pusti ležati. Za tem ni več nič slišati od denarja.

Krščanska ljubezen klerikalcev. Iz občine Ruden se nam poroča: V soboto 26. p. m. nesli so kmeta Worouniga v najlepši starosti in grobu. Njegovo priljubljenost v celi okolici dokazal je tako mnogobrojno obiskani pogreb. Z vsemi svojimi sodedi živel je pokojnik v najlepšem prijateljstvu. Samo z najblžjim sodom ni mogel v miru živeti. Ta soded je pri cerkveni ključar rudenski "Muher". Krivda tega nesporazumljenja pa ni bil pokojnik, marveč cerkveni ključar, kar se prav lahko dokaže. Omenimo naj, da mu je dobrodušni Worounig še v zadnji ur roko ponujal. Ali dobil je od tega krščanskega možakarja odgovor, da naj le pogine... To je krščanska ljubezen klerikalcev, katero imajo pri vsaki priliki v ustih, medtem ko verske zapovedi le zlorabljajo. Gospod župnik Volautschnik, čestitamo Vam, da razumejo Vaši cerkveni ključarji tako dobro naunde krščanstva...

Radetzky-veteranc. Iz Drobolja se nam piše: Dne 4. t. m. je umrl tukaj g. Jos. Martinchitz, oče tukajšnega tesarskega mojstra, v starosti 89 let. Rajni je služil pri nepozabnem "očetu Radetzkyju" in je bil v vojski pri Čustozzi na Laškem. Ko se je nazaj povrnil, si je iz lastne moči in pridnosti pridobil malo posestvo, tako da si je z njegovo že pred dvema letoma umrlo ženo svojega sina tako daleč pripravil, da je danes vzgleden tesarski mojster in poseduje lepo proti Boškem jezeru stoječo vilo. Imenovan izhaja iz trdne rodovine Janahove v Turdaničah, bil je v svojem življenju vedno zdrav in vesel in je čestokrat pripovedoval, kako se mu je godilo v vojski na Laškem. Pogreb se je vršil dne 6. t. m. ob veliki udeležbi od blizu in daleč, in vsakemu se je rosilo oko, ko so pustili krsto z blagim starim možem v globočino. Počivaj, blagi mož v miru, ti ki si zraven očeta Radetzkyja branil našo milo domovino! Mi pa te bomo ohranili v vednem spominu.

Pozor! Höhenberger Josip, 55 let star strojni ključavničar, do 24. junija t. l. v tovarni na Jesenical kranjske obrtne družbe, se je zgubil. Dne 1. julija t. l. odšel je v Celovec, Gradec in Zeltweg, od tam pa ni več sledil o njem. Vzel je delavsko krajizico in 54 kron seboj. Žena njegova Marija Höhenberger stanuječa Jesenice Fužine štev. 39 ji mnenja, da se je kje ponesrečil. Kdor je njegovo sedajno bivanje naznani dobi 40 kron nagrade.

Nesreča. V Weissensteinovi električni tovarni v Megerec je električni tok dr. Kunsta iz Münchna usmrtil. Inžener Walter je hotel nesrečno rešiti, ali bil je sam tako težko ranjen, da bode morda umrl.

Vlak povožil je v Malborgetu delavca Wedama in ga tako težko ranil, da ni upati, da bi okreval.

Kranjski požigalec. V Althofnu poskusil je

šoštarski pomočnik Snediš iz Kranjskega pri neki gostilni dvakrat zažgati. Fant je bil jezen, ker se mu je očitalo, da je iz Kranjske. Zdaj sedi pod ključom.

Prste odrezal je stroj za rezanje krme hlapcu Palle v Weissensteinu.

Vlomili so neznani zlikovci v Bistrici na Dravi in pokradli precej denarja.

Po svetu.

Vas pogorela. V češki obmejni vasi Stefanov pogorelo je 32 hiš z mnogimi gospodarskimi poslopji. Vsled hudega vetra razširil se je ogenj grozovito hitro. Več oseb in mnogo živine je zgorelo.

Na smrt obsodilo je porotno sodišče v Hamburgu delavca Mochriemoski, ki je svojo ljubico s 14 sunki z nožem umoril.

80.000 rudarjev so šotski lastniki rudokopov iz dela odpustili, ker rudarji niso hoteli privoliti v znižanje plač. Kakor smo že poročali, pripravlja se veliki štrajk vseh angleških, šotskih in irlandskih rudarjev.

Ogloblivi so v Allensteinu zaradi umora na smrt obsojenega mesarja Johan Roroka.

Lov za testamente. V Lissabonu je umrla grofica Kamarida, ki je zapustila svoje premoženje v znesku 50 milijonov vse cerkvenim redom in kloštom. Sorodniki pokojnice tožijo zdaj jezuite, ki so staro babnico tako daleč zapeljali. Ne nabirajte zakladov...

Razburjeni kmetje. V Galiciji je dobil graščak Sobotka neko tožbo, s katero je postal lastnik travnika. Kmete je to tako razburilo, da so napadli graščaka in njegovega sina in oba težko ranili.

Poštna tativna. Poštni uradniki v Tarnopolju so pokradli 8000 K iz blagajne. Glavni krivec se je ustrelil.

40 mož utonilo. Iz Novi Yorka se poroča, da sta na gornjem jezeru dva parnika skupaj trčnila. Eden se je potopil in je utonilo štiri deset mož.

Oblak se je odtrgal v Orizabi na Mehikanem. Več kot 100 oseb je izgubilo življenje.

Rotšild. Najmlajši Rotšild se je zaradi neke ljubezenske zadeve ustrelil.

4 delavci zasuti. Pri neki zgradbi v Johannishbadu so bili 4 delavci zasuti. Eden je mrtev, 2 težko in eden lahko ranjen.

Telegrami.

Petersburg. Položaj v Perziji je zelo resen. Ruski vojaki so že pripravljeni, da marširajo v Teheran. V Teheranu samem vlada ravnokar velikanski boj med ustaši in šahovim vojaštvom.

Berlin. Veliki vezir Hilmi Paša izjavil je glede krečanskega vprašanja, da je vojsko Turčije z Grško nemogoče preprečiti.

Lvov. Morilec gališkega namestnika grofa Potockega študent Siczynski bil je na smrt obsojen. Cesar ga je pomilostil in ga je sodnija zdaj na 20 let ječe obsodila.

Slaba detelja vsled lanske suše.

(Viničarski Škerlec pri Veliki nedelji.)
(„Gosp. Glasnik“)

Marsikater žvinorejec čuti letos velik primajnkaj na svoji takozvanih Škerlec rudeči dveletni detelji. Ni samo na slabosti, ampak tudi na praznih prostorih v detelji, katere je povzročila lanska suša, posebne tam, kjer se je vršila pozna deteljna setev. Na takih plešah se nahaja le samo plevel z malovrednih trav. Da nam bode prva koňja take detelje prinesla mali pridelek, je samoumevno. Veliko slabje druge košnje imamo od take detelje pričakovati, ker nepotrebni plevel nam bode še veliko deteljnih rastlin do čaša druge košnje zadušil. Naši travniki nam tudi letos ne obetajo obilne košnje, posebno bolj brezni ne, ker tudi travniške rastline so zelo oslabele pri lanski suši. Veliko manj krme nam je upati dobiti na travnikih, katerih že po več let ni nigdaj gnjolil in potem tak bomo prihodno spomlad v enakem položaju. Ni torej zadost, ako roke sklepajo in enomer stoka, godrjavaš in prekinjaš. To vse nam ne bode nicaš pomagalo. Ko pride tak primajnkaj do skrajne sile, potem se pa upira ubogi žvinorejec na državno vlogo in kriči: sila je, mama država daj in pomagaj. Že starci pregovor pravi: kdor se na druge opira, slabo slabo izhaja in kar se zastonj dobi, stem se malokateri obogati.